

The last hard men

Pere Estelrich Massuti

Andrew V. McLaglen dirigí, el 1976, James Coburn i Charlton Heston en un western menor, però a la vegada interessant, *The Last hard men*, en el qual hi apareix, en un dels seus primers papers (de joveneta, és clar) Barbara Hersey, una de les germanes de l'Hanna Woodyalleana.

És, aquesta, una pel·lícula no gens original, però tant la direcció dels actors com el tractament d'alguns aspectes del guió i, fins i tot la música, del gran Goldsmith, la converteixen en un western si més no original i que es deixa veure amb interès: un jutge retirat (Heston) que havia enviat a presó, anys enrere, un conegut criminal (Coburn), ha de sortir en la seva persecució quan aquest aconsegueix escapar i raptar la filla del jutge (Hersey). En la persecució s'hi veu involucrat també un amic i futur espòs de la filla. Com es veu, la trama no desperta massa curiositat. Però, repetesc, el film es pot veure i no deixa mal gust.

Doncs bé, aquest títol, que pot haver passat desapercebut a molts d'aficionats per no ser un dels grans del gènere, ha donat lloc a un projecte musical força original i ple de reflexions de caire experimental: *The last hard men* és el títol d'un disc compacte, aparegut el 2001 amb un repertori tot ple de cançons de l'estil *heavy metal*. Sí, *heavy metal*: dura sonora.

La idea d'enregistrar aquest disc va sorgir quan els músics Sebastian Bach (quina casualitat de nom, no?) del grup Skid Row, Kelley Deal de The Bre-

eders, Jimmy Chamberlin i Jimmy Flemion del grup The Frogs varen voler versionar "School's Out" d'Alice Cooper's per incloure la cançó a la banda sonora d'una pel·lícula de terror.

L'experiència va enganxar els músics de tal manera que iniciaren altres propostes musicals que acabaren en el disc motiu del present comentari.

El western, doncs, també evoluciona vers el rock més dur. ■

